

1. Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně,
vždyť div - né vě - ci u - či - nil,
svou pra - vi - cí nás vy - ňal z tí - sně,
svým sva - tím ra - me - nem nás kryl.
Pán v ne - ko - neč - né la - ska - vo - sti
své spá - sy zná - most zvě - stu - je
a ve své věč - né spra - ved - no - sti
všem ná - ro - dům se zje - vu - je.

2. Pán na svou milost pamatuje, / nám kdysi hojně
slíbenou, / a pravdu svou vždy naplňuje, / tu Izraeli
zjevenou. / Hle, jak náš Bůh nás věrně řídí / svým slovem
času každého, / tak všechny kraje světa vidí / spasení Boha
našeho.

3. Kdo bydlíte na zemi celé, / hlas Pánu ke cti vydejte /
a přineste mu díky vřelé / i žalmy jemu zpívejte. / Nuž
slavte Pána v plesu stálém / citarou, harfou, troubami, / před
Hospodinem, slavným Králem, / hlas vydávejte s chvalami.

4. Zvuč, moře i se všemi tvory, / a lidé země zpívejte. / Též
i vy prozpěvujte, hory, / a všechny řeky plesejte. / Před Pánem
zvučte, neboť přijde, / by soudil svět v spravednosti, / svou
pravdu zjevit vyjde / a lidem soudy v svatosti.

t: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1879 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979
m: Pseaumes octante trois de David, 1551